

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α5 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8

Ταχ. Κώδικας : 10440 - ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνο : 213 1312347-367

E-Mail : ded.ath@aade.gr

a.tsironi@aade.gr

ΑΘΗΝΑ 16/05/2024

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 1477

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α'206),

β. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.»(ΦΕΚ Α' 58)

γ. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β'4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)*».

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

ε. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ.Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 17.01.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή του '....., Α.Φ.Μ., κατοίκου Αττικής επί της οδού Τ.Κ..... κατά: **1)** της υπ' αριθ./**18.12.2023** Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., **2)** της υπ' αριθ./**18.12.2023** Οριστικής Πράξης

Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2017, του προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., και τα προσκομιζόμενα με αυτές σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω οριστικές πράξεις, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και τη σχετική έκθεση ελέγχου.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 17.01.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του '....., Α.Φ.Μ. η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

1) Με την υπ' αριθ. /18.12.2023 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα, ποσό φόρου εισοδήματος 78.660,70€, πλέον πρόσθετος φόρος/πρόστιμο ποσού 39.330,35€, επιπλέον δε ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 15.204,91€, ήτοι σύνολο 133.195,96€.

2) Με την υπ' αριθ. /18.12.2023 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2017, του προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα, ποσό φόρου εισοδήματος 46.530,95€, πλέον πρόσθετος φόρος/πρόστιμο ποσού 23.265,48€, επιπλέον δε ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 9.710,02€, ήτοι σύνολο 79.506,45€.

Οι ως άνω διαφορές φόρου προέκυψαν από το πόρισμα της από 18.12.2023 Έκθεσης Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος, που διενεργήθηκε σύμφωνα με τις με αρ. /03.10.2023 Εντολή Μερικού Ελέγχου φορολογίας Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., φορολογικών ετών 2016 & 2017, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 & 25 του ν.4987/2022 & του άρθρου 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013 μη εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 27 ν. 4987/2022.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αιτείται την ακύρωση των ανωτέρω προσβαλλόμενων πράξεων προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

- Οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν ως νόμο αβάσιμες, καθώς η ελεγκτική αρχή όλως εσφαλμένως και ανατιολόγητα καταλόγισε τον φόρο του εισοδήματος μου πηγής Ηνωμένων Πολιτειών ως εισόδημα από ακίνητα κάτ. άρθρο 39 παρ. 3 του Ν. 4172/2013, έναντι της ορθής

υπαγωγής του ως άνω εισοδήματος ως εισόδημα προερχόμενο από επιχειρηματική δραστηριότητα στην αλλοδαπή.»

- Η εκμίσθωση ακινήτου από φυσικό πρόσωπο με την παροχή πρόσθετων υπηρεσιών προς τον μισθωτή (καθαριότητα, ασφάλεια, κ.λ.π.) συνιστά επιχειρηματική δραστηριότητα και φορολογείται ως τέτοια και όχι ως εισόδημα από ακίνητα. Τα κρινόμενα εισοδήματα πρέπει να φορολογηθούν ως προερχόμενα από επιχειρηματική δραστηριότητα στην αλλοδαπή.

Τα συνολικά εισοδήματα του προσφεύγοντα από ακίνητη περιουσία στην αλλοδαπή, προσδιορίσθηκαν στο ποσό των **189.554,47 €** για το φορολογικό έτος 2016 και **97.660,00€** για το φορολογικό έτος 2017.

Επειδή, το άρθρο II της ΣΑΔΦ Ελλάδος - ΗΠΑ ορίζει ότι:

«1) Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» εφ' όσον χρησιμοποιείται δι' επιχείρησιν ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υποδηλοί υποκατάστημα, εργοστάσιον ή άλλον ωρισμένον τόπον εργασιών ουχί όμως αντιπροσωπείαν, εκτός εάν ο περί ου αντιπρόσωπος έχη γενικήν εξουσιοδότησιν και συνήθως ενεργή δυνάμει ταύτης, όπως διαπραγματεύηται και συνάπτη συμβάσεις δια λογαριασμόν της τοιαύτης επιχειρήσεως ή διατηρή απόθεμα εμπορεύματος εκ των οποίον εκτελεί κανονικώς παραγγελίας δια λογαριασμόν της τοιαύτης επιχειρήσεως. Επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα θεωρήται ως έχουσα μόνιμον εγκατάστασιν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει εκ μόνον τον λόγον ότι διεξάγει εμπορικός δοσοληψίας εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος μέσω καλή τη πίστει (Bona Fide) παραγγελιοδόχον, μεσίτον ή θεματοφύλοκος, πάντων τούτων ενεργούντων εν τη συνήθει διεξαγωγή της εργασίας υπό την τοιαύτην ιδιότητα αυτών. Το γεγονός ότι επιχείρησιν τις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηροί εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ωρισμένον τόπον εργασιών αποκλειστικώς δια την αγοράν αγαθών ή εμπορευμάτων δεν θα καθιστά τον εν λόγω ωρισμένον τόπον εργασιών αυτόν καθ' εαυτόν μόνιμον εγκατάστασιν της τοιαύτης επιχειρήσεως.

Όταν Εταιρεία τις τον ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έχη συγγενή εταιρείαν, ήτις είναι εταιρεία του ετέρου Συμβαλλόμενον Κράτος, ή η εταιρεία αυτή διεξάγη εμπόριον ή εργασίας εν των ετέρω Κράτει, η τοιαύτη συγγενής εταιρεία δεν θα θεωρήται εκ μόνον του γεγονότος τούτον ως αποτελούσα μόνιμον εγκατάστασιν της μητρός εταιρείας. ».

-Η Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας μεταξύ της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (Η.Π.Α.) Ν .Δ. 2548/1953 στο άρθρο III ορίζει ότι: «1) Επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υποβάληται εις φορολογίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια τα εμπορικά ή βιομηχανικά αυτής κέρδη, εκτός εάν ασκή εμπόριον ή διεξάγη εργασίας **δια μονίμου εν τω εδάφει του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους εγκαταστάσεως**. Εάν η επιχείρησις εργάζεται κατά τον εκτεθέντα τρόπον, το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να επιβάλη φόρον μόνον επί του παρά της επιχειρήσεως κτωμένου κέρδους του προκύπτοντος εκ πηγών ευρισκομένων εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει. 2) Εις ας περιπτώσεις επιχείρησιν τις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ασκεί εμπόριον ή διεξάγει εργασίας εν των ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει

δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως θα θεωρούνται ως κέρδη της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως εκείνα εκ των βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών ταύτης, άτινα ενδεχομένως αύτη θα απεκόμιζεν εάν ήτο ανεξάρτητος επιχείρησις διεξάγουσα τας ιδίας ή παρομοίας εργασίας υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνυήκας και άνευ ουδεμιάς εξαρτήσεως εκ της κυρίας επιχειρήσεως, της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν. Τα ούτω υπολογιζόμενα κέρδη, υποκείμενα εις τους νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, da θεωρώνται ως προκύπτοντα εκ πηγών ευρισκομένων εν τω ετέρω τούτω Συμβαλλομένω Κράτει. 3) Κατά τον καθορισμόν των βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών επιχεφήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών των προερχομένων εκ πηγών ευρισκομένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν Οα ùεωρήται ότι προκύπτει κέρδος εκ της απλής και μόνης αγοράς αγαϋών ή εμπορευμάτων συντελουμένης εν τω εδάφει του δευτέρου Συμβαλλομένου Κράτους υπό τη ζτοιαύτης επιχεφήσεως. 4) Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύνανται δια συμφωνίας να ùεσπίσουν κανόνας δια την κατανομήν βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών».

-Η Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας μεταξύ της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (Η.Π.Α.) Ν.Δ. 2548/1953 στο άρθρο 8 (VIII) (Ν.Δ. 2548/1953) ορίζει ότι: «Κάτοικος ή εταιρεία ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτώμενοι εκ πηγών κειμένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δικαιώματα εκ της λειτουργίας μεταλλείων, λατομείων ή άλλων φυσικών πόρων, ή ενοίκια εξ ακινήτων, **δύνανται να εκλέξει δι' οιονδήποτε έτος καθ' ο ταύτα υπόκεινται εις φορολογία, όπως υποβληθεί εις τον φόρο του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους βάσει του καθαρού εισοδήματος**, ως τούτο καϋορίζεται, συμφώνως προς τους Νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ως αν ο τοιούτος κάτοικος ή εταιρεία διεξήγαγε εμπόριο ή εργασίας, εντός του τοιούτου ετέρου Κράτους, δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως κατά το έτος καθ' ο ταύτα φορολογούνται». Περαιτέρω, το άοϋοο ΧVI παρ. 1 της ανωτέρω Σύμβασης ορίζει ότι: «Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν δύνανται να ερμηνευϋώσιν ως περιορίζουσαι καθ' οιονδήποτε τρόπον οιανδήποτε απαλλαγήν, μείωσιν, έκπτωσιν ή άλλην παραχώρησιν επιτρεπομένην υπό των νόμων ενός των Συμβαλλομένων Κρατών κατά τον καϋορισμόν των φόρων των επιβαλλομένων υπό του Κράτους τούτου».

Επειδή, το άρθρο ΙΙΙ της ΣΑΔΦ Ελλάδος - ΗΠΑ ορίζει ότι:

1) Επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υποβάληται εις φορολογίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια τα εμπορικά ή βιομηχανικά αυτής κέρδη, εκτός εάν ασκή εμπόριον ή διεξάγη εργασίας δια μονίμου εν τω εδάφει του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις εργάζεται κατά τον εκτεθέντα τρόπον, το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δύνανται να επιβάλη φόρον μόνον επί του παρά της επιχειρήσεως κτωμένου κέρδους του προκύπτοντος εκ πηγών ευρισκομένων εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει.

2) Εις ας περιπτώσεις επιχείρησής τις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ασκεί εμπόριον ή διεξάγει εργασίας εν των ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, θα θεωρούνται ως κέρδη της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως εκείνα εκ των βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών ταύτης, άτινα ενδεχομένως αύτη θα απεκόμιζεν εάν ήτο ανεξάρτητος επιχείρησις διεξάγουσα τας

ιδίας ή παρομοίας εργασίας υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και άνευ ουδεμιάς εξαρτήσεως εκ της κυρίας επιχειρήσεως, της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν. Τα ούτω υπολογιζόμενα κέρδη, υποκείμενα εις τους νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, θα θεωρώνται ως προκύπτοντα εκ πηγών ευρισκομένων εν τω ετέρω τούτω Συμβαλλομένω Κράτει.

3) Κατά τον καθορισμόν των βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών των προερχομένων εκ πηγών ευρισκομένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν θα θεωρήται ότι προκύπτει κέρδος εκ της απλής και μόνης αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων συντελουμένης εν τω εδάφει του δευτέρου Συμβαλλομένου Κράτους υπό της τοιαύτης επιχειρήσεως.

4) Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύνανται δια συμφωνίας να θεσπίσουν κανόνας δια την κατανομήν βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών.

Επειδή, το άρθρο VIII της ΣΑΔΦ Ελλάδος - ΗΠΑ ορίζει ότι:

Κάτοικος ή εταιρεία ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτώμενοι εκ πηγών κειμένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δικαιώματα εκ της λειτουργίας μεταλλείων, λατομείων ή άλλων φυσικών πόρων, ή ενοίκια εξ ακινήτων, δύνανται να εκλέξη δι' οιονδήποτε έτος καθ' ο ταύτα υπόκεινται εις φορολογίαν όπως υποβληθή εις τον φόρον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους βάσει του καθαρού εισοδήματος, ως τούτο καθορίζεται, συμφώνως προς τους Νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ως αν ο τοιούτος κάτοικος ή εταιρεία διεξήγον εμπόριον ή εργασίας εντός του τοιούτου ετέρου Κράτους δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως κατά το έτος καθ' ο ταύτα φορολογούνται.

Επειδή, το άρθρο XIV της ανωτέρω σύμβασης ορίζει ότι:

«Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν δύνανται να ερμηνευθώσιν ως περιορίζουσαι καθ' οιονδήποτε τρόπον οιασδήποτε απαλλαγήν, μείωσιν, έκπτωσιν ή άλλην παραχώρησιν επιτρεπομένην υπό των νόμων ενός των Συμβαλλομένων Κρατών κατά τον καθορισμόν των φόρων των επιβαλλομένων υπό του Κράτους τούτου».

Επειδή, το άρθρο XVI της ανωτέρω σύμβασης ορίζει ότι:

1) Παρά πάσα τυχόν αντίθετον διάταξιν της παρούσης συμβάσεως έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών εν τω καθορισμώ των φόρων, εις ους νοούνται περιλαμβανόμενοι πάντες οι συμπληρωματικοί και πρόσθετοι φόροι, των πολιτών, υπηκόων, κατοίκων ή εταιρειών αυτών, δύνανται να περιλάβη εις το φορολογητέον ποσόν εισοδήματος απάσας τας κατηγορίας προσόδου τας φορολογουμένας επί τη βάσει της σχετικής νομοθεσίας αυτού, ως εάν η παρούσα σύμβασις δεν είχε τεθή εν ισχύϊ.

3) Η Ελλάς θα εκπίπτη εκ του ελληνικού φόρου το ποσόν του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών, του επιβληθέντος επί εισοδημάτων εκ πηγών εντός των Ηνωμένων Πολιτειών κατά ποσόν όμως μη υπερβαίνον το ποσόν του ελληνικού φόρου του επιβαλλομένου επί του εισοδήματος τούτου.

Επειδή, ο προσφεύγων είναι φορολογικός κάτοικος της Ελλάδας για τον οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 4 του Ν. 4172/2013,

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «Ο φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημά του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «**1. Ένα φυσικό πρόσωπο είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, εφόσον:** α) έχει στην Ελλάδα τη μόνιμη ή κύρια κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων, ήτοι τους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς του 2 . Ένα φυσικό πρόσωπο που βρίσκεται στην Ελλάδα συνεχώς για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα τρεις **(183)** ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος από την πρώτη ημέρα παρουσίας του στην Ελλάδα. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση φυσικών προσώπων που βρίσκονται στην Ελλάδα αποκλειστικά για τουριστικούς, ιατρικούς, θεραπευτικούς ή παρόμοιους ιδιωτικούς σκοπούς και η παραμονή τους δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες εξήντα πέντε (365) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό. Η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου».

Στην προκειμένη περίπτωση, οι οικονομικές καταστάσεις που καταρτίστηκαν από την εταιρεία παροχής λογιστικών υπηρεσιών, και προσκομίστηκαν από τον ελεγχόμενο αναφέρουν ότι οι ημέρες παραμονής του ελεγχόμενου στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για το φορολογικό έτος 2016 ανέρχονται σε 127 ημέρες για το 2016 και για το 2017 σε 116 ημέρες. Ο ελεγχόμενος επικαλείται ότι σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία στην υποβάλλει δηλώσεις φορολογίας Εισοδήματος ως «.....» ήτοι, επαγγελματίας εκμετάλλευσης ακινήτων. Από τις εν λόγω δηλώσεις όμως προκύπτει ότι είναι χαρακτηρισμένος ως «.....» ήτοι, μη έχοντας μόνιμη εγκατάσταση. Εν προκειμένω προσφεύγων κατά τα φορολογικά έτη 2016 και 2017 είναι δηλωμένος ως φορολογικός κάτοικος Ελλάδος και βάσει των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4172/2013 προκύπτει ότι: «Ο Φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το Φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημα του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 του Ν.4172/2013 : «1. Ο όρος «εισόδημα από ακίνητη περιουσία» σημαίνει το εισόδημα, σε χρήμα ή σε είδος, που προκύπτει από την εκμίσθωση ή την ιδιοχρησιμοποίηση ή τη δωρεάν παραχώρηση χρήσης γης και ακινήτων. Ειδικότερα το εισόδημα αυτό προκύπτει από:

α) Εκμίσθωση ή υπεκμίσθωση ή παραχώρηση χρήσης γης ή ακινήτων συμπεριλαμβανομένων των κτιρίων, κατασκευών και κάθε είδους εγκαταστάσεων και εξοπλισμού τους.

β) Εκμίσθωση ή υπεκμίσθωση ή παραχώρηση χρήσης μεταλλείων, λατομείων, δασικών και αγροτικών εκτάσεων στις οποίες περιλαμβάνονται λιβάδια, καλλιεργήσιμες γαίες, βοσκήσιμες γαίες, καθώς και κάθε είδους κατασκευές ή εγκαταστάσεις που είναι στην επιφάνεια του εδάφους ή κάτω από αυτή, όπως τα ιχθυοτροφεία, οι λίμνες, οι δεξαμενές, οι πηγές και τα φρέατα.

γ) Εκμίσθωση ή υπεκμίσθωση ή παραχώρηση χρήσης από την παραχώρηση χώρου για την τοποθέτηση κάθε είδους διαφημιστικών επιγραφών.

δ) Εκμίσθωση ή υπεκμίσθωση ή παραχώρηση χρήσης κοινόχρηστων χώρων σε ακίνητα.

2.....

3. Οι ακόλουθες δαπάνες εκπίπτουν με τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Αν ο εκμισθωτής ή ο παραχωρών είναι φυσικό πρόσωπο εκπίπτει ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) για δαπάνες επισκευής, συντήρησης, ανακαίνισης ή άλλες πάγιες και λειτουργικές δαπάνες του ακινήτου.

β) Αν ο εκμισθωτής ή ο παραχωρών είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και τα κάθε είδους ιδρύματα οι κάθε είδους δαπάνες εκπίπτουν σε ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%). Ειδικά για το Άγιο Όρος και τις Ιερές Μονές αυτού, το ποσοστό της έκπτωσης για τις κάθε είδους δαπάνες, ανεξαρτήτως με το αν συνδέονται με την εκμετάλλευση συγκεκριμένου ακινήτου ή της εν γένει ακίνητης περιουσίας τους, ανέρχεται σε ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%).

γ) Αν ο εκμισθωτής ή ο παραχωρών είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα εκπίπτουν σε ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%), οι δαπάνες επισκευής, συντήρησης, ανακαίνισης, καθώς και οι πάγιες και λειτουργικές δαπάνες.

δ) Το μίσθωμα που καταβάλλεται στις περιπτώσεις υπεκμίσθωσης.

ε) Οι δαπάνες αντιπλημμυρικών έργων και έργων αποξήρανσης ελών σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%).

στ) Το ποσό της αποζημίωσης που καταβάλλει, βάσει νόμου, ο εκμισθωτής στο μισθωτή για τη λύση της μισθωτικής σχέσης του ακινήτου.»

-Οι διατάξεις του άρθρου 39 Α του ν. 4172/2013 Εισόδημα από βραχυχρόνια μίσθωση στο πλαίσιο της οικονομίας διαμοιρασμού, όπως τις επικαλείται ο προσφεύγων **αφορούν εισόδημα από βραχυχρόνια εκμίσθωση ακινήτων στην Ελλάδα και όχι στην αλλοδαπή**. Περαιτέρω δε, η έννοια της βραχυχρόνιας μίσθωσης δεν συνάδει ούτε και με το χρόνο εκμίσθωσης των ακινήτων του ελεγχόμενου βάσει μισθωτηρίων ήτοι, από ένα (1) έτος και άνω.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40, παράγραφος 4 του Ν.4172/2013 σε συνδυασμό με τα οριζόμενα στην ΠΟΛ 1069/23-03-2015 παρ. 4, καθορίζονται οι συντελεστές φορολόγησης του εισοδήματος από ακίνητη περιουσία η οποία φορολογείται αυτοτελώς σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία (ευρώ)	Συντελεστής %
0-12.000	15%
12.001-35.000	35%
35.001-	45%

Επειδή, ο προσφεύγων επικαλείται την **υπ' αριθ. 51/25-4-1962** Εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών (Γενική Δ/νσις Φορολογίας, Δ/νσις Γ - Τμήμα Γ) ήτοι, «... Εις τα υπό του άρθρου VII απαριθμούμενα δικαιώματα δεν περιλαμβάνονται τα υπό του άρθρου VIII προβλεπόμενα τοιαύτα τα προερχόμενα εκ της λειτουργίας μεταλλείων, λατομείων, ή άλλων φυσικών πόρων, ή ενοίκια εξ ακινήτων. Ταύτα θέλουσι φορολογηθή υπό της Χώρας όπου ευρίσκεται η ιδιοκτησία, ήτοι η πηγή εξ ης προκύπτουν. Ειδικώτερον, υπό του άρθρου τούτου παρέχεται η ευχέρεια εις τον κτώμενον το εισόδημα όπως ζητήσει από το Κράτος, όπου κείται η πηγή του εισοδήματος (ή ιδιοκτησία), να φορολογήσει το εκ δικαιωμάτων ή εξ ενοικίων καθαρών εισόδημα, συμφώνως προς την ισχύουσαν εν αυτώ νομοθεσία, **ως εάν ο δικαιούχος του εισοδήματος ησχολείτο με εμπόριο ή εργασίας εντός του Κράτους τούτου δια μονίμου εγκαταστάσεως.....**Κατ' εφαρμογήν των ανωτέρω ο κάτοικος της Ελλάδος όστις έχει εισόδημα εξ ακινήτων κειμένων εν Η.Π.Α., δύναται να ζητήσει από τας φορολογικάς Αρχάς του Κράτους τούτου **να φορολογηθεί βάσει καθαρού εισοδήματος εξ ενοικίων, ως αν απεκόμιζεν εκ πηγών Η.Π.Α. εισόδημα εξ εμπορικών εργασιών διά μονίμου εγκαταστάσεως.** Συνεπώς, δικαιούται να ζητήσει της έκπτωση αποσβέσεων, τόκων και λοιπών δαπανών, αίτινες βαρύνουν το εισόδημα. Αν ο φορολογούμενος δεν ζητήσει τούτο δι' έκαστον οικονομικόν έτος τότε θα φοροληθή κατά τα ήδη εν Η.Π.Α. ισχύοντα, ήτοι βάσει ακαθαρίστου εισοδήματος και επί συντελεστή 30%...»

Επειδή, η εν λόγω εγκύκλιος αναφέρει ως βασική αρχή της σύμβασης την κατοικία του προσώπου ήτοι, το δικαίωμα επιβολής φόρου από ένα κράτος εξαρτάται από το αν ο δικαιούχος εισοδηματίας διατηρεί εκεί την κατοικία ή μόνιμη διαμονή του, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο II της Σύμβασης Αποφυγής Διπλής Φορολογίας μεταξύ της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ειδικότερα δε, για το εισόδημα από εκμίσθωση ακίνητης περιουσίας στην Αμερική ο φορολογούμενος δύναται να αιτηθεί από το αλλοδαπό κράτος να φορολογηθεί **βάσει καθαρού** και όχι ακαθαρίστου εισοδήματος σαν να είχε μόνιμη εγκατάσταση εκεί, ήτοι να αιτηθεί την έκπτωση αποσβέσεων, τόκων, και λοιπών δαπανών που βαρύνουν το εν λόγω εισόδημα. **Σε καμία περίπτωση όμως, δεν διαφοροποιείται ο τρόπος Φορολόγησης στην Ελλάδα του εισοδήματος που αποκτάται από εκμίσθωση ακινήτων στην Αμερική σύμφωνα με την ΣΑΔΦ Ελλάδος-Η.Π .Α.** Το γεγονός ότι ο προσφεύγων για τα εισοδήματά του από την εκμίσθωση ακινήτων φορολογήθηκε στις Η.Π.Α. ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα «σαν να έχει μόνιμη εγκατάσταση» αφορά αποκλειστικά την εσωτερική νομοθεσία των Η.Π.Α. και **ουδόλως δεσμεύει την φορολογική αρχή της Ελλάδας να φορολογήσει το υπό κρίση εισόδημα κατ**

εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 39 του ν. 4172/2013, καθώς σε κανένα σημείο της Σύμβασης και της ως άνω εγκυκλίου δεν αναφέρεται ότι εξαντλείται η Φορολογική υποχρέωση στην Ελλάδα. Απεναντίας, προς αποφυγή της διπλής φορολόγησης προβλέπεται η δυνατότητα να εκπεστεί από τον ελληνικό φόρο ο ομοσπονδιακός φόρος που καταβλήθηκε στην Αμερική.

Επειδή ο έλεγχος ορθά έκρινε ότι α) το εισόδημα αλλοδαπής προέλευσης αφορά εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων στις Η.Π.Α., β) δεν εξαντλήθηκε η φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος με την καταβολή του φόρου στις Η.Π.Α. και γ) ο προσφεύγων, ως φορολογικός κάτοικος της Ελλάδας, φορολογείται και για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα, σύμφωνα με το φορολογικό καθεστώς που προβλέπει η εσωτερική νομοθεσία, ήτοι βάσει του Ν.4172/2013 και ορθώς η ελεγκτική αρχή το φορολόγησε σύμφωνα με το 39 του Ν 4172/2013.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, ο σχετικός προβαλλόμενος ισχυρισμός απορρίπτεται ως απαράδεκτος.

Επειδή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 28 του Ν. 4174/2013: «1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί εγγράφως στο φορολογούμενο σημείωμα διαπιστώσεων με τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της έγγραφης γνωστοποίησης. 2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο. 3. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει **εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.**

Επειδή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 64 του Ν. 4174/13: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»

Επειδή, οι προσβαλλόμενες πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος εκδόθηκαν σε εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων και ως εκ τούτου ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Επειδή, σύμφωνα με την Σύμβαση ΕΛΛΑΔΟΣ – ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (Η.Π.Α.) ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 2548/1953 (Φ.Ε.Κ. 231/27.8.1953/ τ.Α').

Άρθρο 1.

1) Οι φόροι οι οποίοι αποτελούν αντικείμενον της παρούσης συμβάσεως είναι:

α) Δια τας Ηνωμένας Πολιτείας, ο ομοσπονδιακός φόρος επί του εισοδήματος, περιλαμβανομένων των προσθέτων φόρων (εφεξής αναφερομένων εν τη παρούση συμβάσει ως «φόρος των Ηνωμένων Πολιτειών»).

β) Δια το Βασίλειον της Ελλάδος, ο φόρος επί του εισοδήματος περιλαμβανομένου του αναλυτικού φόρου και του συνθετικού τοιούτου, ως και του φόρου επιτηδεύματος (εφεξής αναφερομένων εν τη παρούση συμβάσει ως «Ελληνικού φόρου»).

Άρθρο 8.

Κάτοικος ή εταιρεία ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτώμενοι εκ πηγών κειμένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δικαιώματα εκ της λειτουργίας μεταλλείων, λατομείων ή άλλων φυσικών πόρων, ή ενοίκια εξ ακινήτων, δύναται να εκλέξη δι' οιονδήποτε έτος καθ' ο ταύτα υπόκεινται εις φορολογίαν όπως υποβληθή εις τον φόρον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους βάσει του καθαρού εισοδήματος, ως τούτο καθορίζεται, συμφώνως προς τους Νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ως αν ο τοιούτος κάτοικος ή εταιρεία διεξήγον εμπόριον ή εργασίας εντός του τοιούτου ετέρου Κράτους δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως κατά το έτος καθ' ο ταύτα φορολογούνται.

Άρθρο 14.

1) Παρά πάσα τυχόν αντίθετον διάταξιν της παρούσης συμβάσεως έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών εν τω καθορισμώ των φόρων, εις ους νοούνται περιλαμβανόμενοι πάντες οι συμπληρωματικοί και πρόσθετοι φόροι, των πολιτών, υπηκόων, κατοίκων ή εταιρειών αυτών, δύναται να περιλάβη εις το φορολογητέον ποσόν εισοδήματος απάσας τας κατηγορίας προσόδου τας φορολογουμένας επί τη βάσει της σχετικής νομοθεσίας αυτού, ως εάν η παρούσα σύμβασις δεν είχε τεθή εν ισχύϊ.

2) Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου (Section) 131 του Κώδικος Εσωτερικών Εσόδων των Ηνωμένων Πολιτειών, ο ελληνικός φόρος θα εκπίπτει εκ του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών.

3) Η Ελλάς θα εκπίπτει εκ του ελληνικού φόρου το ποσόν του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών, του επιβληθέντος επί εισοδημάτων εκ πηγών εντός των Ηνωμένων Πολιτειών κατά ποσόν όμως μη υπερβαίνον το ποσόν του ελληνικού φόρου του επιβαλλομένου επί του εισοδήματος τούτου.

Άρθρο 16.

1) Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν δύνανται να ερμηνευθώσιν ως περιορίζουσαι καθ' οιονδήποτε τρόπον οιαδήποτε απαλλαγήν, μείωσιν, έκπτωσιν ή άλλην παραχώρησιν επιτρεπομένην υπό των νόμων ενός των Συμβαλλομένων Κρατών κατά τον καθορισμόν των φόρων των επιβαλλομένων υπό του Κράτους τούτου.”

Επειδή, το Άρθρο 28: (Κανόνες του διεθνούς δικαίου και διεθνείς οργανισμοί), του Συντάγματος, αναφέρει, ότι:

“1. Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.”

Επειδή, οι διατάξεις του Ν. 4172/2013, (ΦΕΚ Α' 167/23-07-2013), ορίζουν, ότι:

Άρθρο 3.Υποκείμενα του φόρου

“1. Ο φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημά του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος.....

Άρθρο 4.Φορολογική κατοικία

1. Ένα φυσικό πρόσωπο είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, εφόσον:

α) έχει στην Ελλάδα τη μόνιμη ή κύρια κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων, ήτοι τους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς του ή....”

Επειδή, η ΣΑΔΦ Ελλάδος - ΗΠΑ έχει υπερνομοθετική ισχύ και εφαρμόζεται υποχρεωτικά και ανεξάρτητα από οιαδήποτε τυχόν αποκλίνουσα ρύθμιση του εσωτερικού Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (άρθρο 28 Σ.).

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 8 της ΣΑΔΦ μεταξύ ΕΛΛΑΔΑΣ - Η.Π.Α, ενοίκια ακινήτου που εισπράττει Φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, από ακίνητο που κατέχει στις Η.Π.Α., μπορεί να επιλέξει να φορολογηθεί στις Η.Π.Α. σαν να διεξήγε εμπόριο στις Η.Π.Α. με μόνιμη εγκατάσταση.

Επειδή, με ρητή διάταξη της παρ.1 του άρθρου 14 της προαναφερθείσας Σύμβασης τα Συμβαλλόμενα Κράτη διαφύλαξαν το δικαίωμα της επιβολής φόρου επί του συνολικού εισοδήματος των υπηκόων τους, κατοίκων τους κ.τ.λ. σύμφωνα με το φορολογικό καθεστώς που ισχύει σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, ως εάν η ΣΑΔΦ μεταξύ Ελλάδος – ΗΠΑ δεν είχε τεθεί σε ισχύ.

Συνεπώς, ο κάτοικος της Ελλάδας για τον οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 4 του ν.4172/2013, φορολογείται στην Ελλάδα με βάση τον Ελληνικό Νόμο (Κ.φ.Ε. -

ν.4172/2013), για το συνολικό εισόδημα του που προκύπτει από κάθε κατηγορία στην ημεδαπή και στην αλλοδαπή. Εάν στο συνολικό αυτό εισόδημα περιλαμβάνεται και εισόδημα από ακίνητα που βρίσκονται στις Η.Π.Α., για το οποίο καταβλήθηκε φόρος στη χώρα αυτή, λαμβάνεται πρόνοια για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης του εισοδήματος αυτού.

Επειδή, ο προσφεύγων είναι Έλληνας υπήκοος και φορολογικός κάτοικος της Ελλάδας για τον οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 4 του Ν. 4172/2013, σύμφωνα με τις από 22/01/2024 απόψεις του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. Συνεπώς φορολογείται στην Ελλάδα, με βάση τον Ελληνικό Νόμο (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος), για το συνολικό εισόδημά του που προκύπτει από κάθε κατηγορία τόσο στην ημεδαπή όσο και στην αλλοδαπή.

Επειδή, το εισόδημα που αποκτήθηκε από τα ανωτέρω ακίνητα αφορά εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων στην αλλοδαπή και ο έλεγχος δεν έκανε αποδεκτό τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα περί ταυτόχρονης παροχής υπηρεσιών δεδομένου ότι αυτός δεν τεκμηριώθηκε επαρκώς.

Επειδή, τα άρθρα 21 και 29 ΚΦΕ και τα αναφερόμενα στην ΠΟΛ. 1069/2015 «.. η εκμίσθωση ακινήτου από φυσικό πρόσωπο με την παροχή πρόσθετων υπηρεσιών προς τον μισθωτή (καθαριότητα, ασφάλεια, κλπ.) συνιστά επιχειρηματική δραστηριότητα και φορολογείται ως τέτοια και όχι ως εισόδημα από ακίνητα», αφορούν τους φορολογικούς κατοίκους Ελλάδας που δραστηριοποιούνται στο εσωτερικό της χώρας, εντάσσονται σε κατηγορία βιβλίων βάσει των διατάξεων του Κ.Φ.Δ και δηλώνουν έδρα άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας, ώστε η αρμόδια φορολογική αρχή να μπορεί να κάνει τις απαραίτητες ελεγκτικές επαληθεύσεις αν τηρούνται οι προϋποθέσεις της άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας με αντικείμενο δραστηριότητας την εκμίσθωση ακινήτων ή πρόκειται για εισόδημα από ακίνητη περιουσία.

Επειδή, ως εισόδημα από ακίνητη περιουσία, φορολογείται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 Ν.4172/2013., και ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα απορρίπτονται, ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Επειδή, κατά τα λοιπά οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 18-12-2023 έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη επιβολής, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες. Ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα απορρίπτονται, ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Αποφασίζουμε

Την **απόρριψη** της με αριθ. πρωτ./17.01.2024 ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του '....., Α.Φ.Μ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση:

Την υπ' αριθ.**/18.12.2023** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016. **Συνολικού Ποσού 133.195,96€.**

Την υπ' αριθ.**/18.12.2023** Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2017. **Συνολικού Ποσού 79.506,45€.**

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.

